

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/17/2016
Identifikačné číslo spisu: 9016898655
Dátum vydania rozhodnutia: 09.03.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9016898655.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. marca 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému S. Y. a spol. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, i/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného J. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. januára 2015, sp. zn. 3To 88/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. Z. s a odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. októbra 2014, sp. zn. 1T 34/2013, boli obvinení S. Y., J. Z. a Ing. G. P. uznaní za ninných v bode 1/ obžaloby z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, i/ Tr. zák. spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.; obžalovaný S. Y. v bodoch 2/ a 3/ obžaloby a obžalovaný J. Z. v bodoch 2/, 4/ a 6/ obžaloby a obžalovaný Ing. G. P. v bodoch 2/, 5/ a 7/ obžaloby z pokračovacieho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák., pre pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. a pre pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že:

1/ potom čo v priebehu mesiacov február 2012 až september 2012 obvinený S. Y. pri vedomosti ostatných obvinených oslovil zamestnanca spoločnosti BONUL, s.r. o., Nitra, pobočka Trenčín zabezpečujúcej transport peňazí H. R. so žiadosťou o poskytnutie informácií o trase, čase, množstve a ochrane prepravovaných peňazí, za účelom spolupráce vo vzťahu k prepadu takéhoto motorového vozidla s tým, aby sa v danom motorovom vozidle prepravovala finančná hotovosť vo výške najmenej 500.000,- Eur, pričom počas tohto obdobia obvinení Ing. G. P. a J. Z. zabezpečovali veci potrebné k prepadnutiu pancierového motorového vozidla ako zbrane, strelivo, motorové vozidlo, mobilné telefóny za účelom komunikácie, rušičku mobilného signálu a signálu GPS, mapy okolia miesta spáchania skutku

ako i ďalšie veci potrebné k vykonaniu prepadu, obvinený S. Y. ďalej zabezpečil pre potreby vykonania skutku falošné značky s evidenčnými číslami na motorové vozidlá a rodinný dom č. XXX, ktorý sa nachádzal v obci B. J., ktorý mal slúžiť ako úkryt obvinených pred a po spáchaní skutku, ďalej zo strany obvinených bola vykonaná obhliadka miesta plánovaného prepadu a únikových trás, po čom dňa 19. septembra 2012 v ranných hodinách obvinení S. Y., J. Z. a Ing. G. P. na základe predchádzajúcej dohody dostali od H. R., ktorý v tom čase spolupracoval s Policajným zborom Slovenskej republiky a ktorý sa nachádzal v pancierovom vozidle, SMS správu, že v motorovom vozidle je dostatočná finančná hotovosť najmenej vo výške 1.000.000. Eur, nasadli do osobného motorového vozidla zn. Land Rover, opatreného falošným evidenčným číslom X., s ktorým sa odviezli k mestu Stará Turá k budove technických služieb v smere na Nové Mesto nad Váhom, kde už len čakali s naštartovaným motorom na príchod pancierového vozidla tak, že obvinení S. Y. a J. Z. s kuklami na hlave ležali v korbe motorového vozidla, pričom každý z nich držal v rukách samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, pričom poistky týchto zbraní boli odistené a tým boli zbrane pripravené k okamžitej strelbe, pričom obaja obvinení boli navyiac ozbrojení pištoľou, ďalej obvinený Ing. G. P. sedel s kuklou na hlave za volantom motorového vozidla, pričom bol ozbrojený pištoľou a na sedadle spolujazdca mal uložený samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, avšak k prepadu pancierového motorového vozidla nedošlo, nakoľko obvinení boli o 08.45 hod. zadržaní príslušníkmi Policajného zboru;

2/ obvinení S. Y., J. Z. a Ing. G. P. si v presne nezistenom čase, približne od februára 2012, nezisteným spôsobom bez oprávnenia zadovážili a prechovávali na nezistenom mieste a v meste Stará Turá zbrane a strelivo, a to: 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 74198 r. kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58. výrobné číslo 38883 m, kal. 7,62x39 Cv (nábojka) s 2 ks zásobníkov, z ktorých v dôsledku prerobenia bolo možné strieľať jednotlivo aj dávkami, 1 ks útočnej pušky (samopal) systému Kalašnikov. juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 64 A, výrobného čísla A-10500, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, ktorá bola schopná strieľať jednotlivo aj dávkami, 1 ks samonabíjacej pištole ruskej výroby zn. Makarov s odstráneným výrobným číslom, kal. 9 mm BrowningCourt, ktorá bola strelbyschopná, 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, výrobného čísla D 6154, kal. 9 mm Luger, ktorá v dôsledku prerobenia bola strelbyschopná, 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, bez výrobného čísla, kal. 9 mm Luger, ktorá bola strelbyschopná, pričom vo všetkých prípadoch ide o zakázané zbrane v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákona o zbraniach a strelive), vo vzťahu k týmto zbraniam si obvinení bez príslušného povolenia zabezpečili 471 ks nábojov kal. 7,62x39 použiteľných do vyššie uvedených samopalov, 185 ks nábojov kal. 9 mm Luger použiteľných do pištoľí vz. CZ, 24 ks nábojov kal. 9 mm BrowningCourt, použiteľných do horeuvedenej pištole zn. Makarov, avšak išlo o strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoloľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, pričom predmetné zbrane a strelivo obvinení prechovávali až do dňa 19. septembra 2012, kedy v meste Stará Turá pri budove technických služieb došlo k zaisteniu obvinených a prehliadke motorového vozidla zn. Land Rover s falošným evidenčným číslom X. a jeho tesnej blízkosti, kde boli citované zbrane a strelivo zaistené;

3/ obvinený S. Y. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával na nezistenom mieste a v obci B. J. pred rodinným domom č. XXX v osobnom motorovom vozidle zn. Fiat Bravo ev. č. V., 300 ks nábojov kal. 7,62x39 a 3 ks nábojov kal. 6,35 Browning, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoloľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19. septembra 2012, kedy ho vydal príslušníkom Policajného zboru počas prehliadky citovaného motorového vozidla;

4/ obvinený J. Z. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával na nezistenom mieste a v meste L., časť J. na ul. L. XXXX/XX v byte č. X, ktorý patril družke obvineného J. Z. R. J., 2 ks nábojov kal. 22 Long Rifle a 1ks náboja kal. 40 Smith & Wesson, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoloľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19. septembra 2012, kedy toto strelivo bolo zaistené počas domovej prehliadky v uvedenom byte;

5/ obvinený Ing. G. P. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával v L. na H. ulici XX/A, 40 ks nábojov kal 7,62x25, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a 1 ks zameriavača ruskej výroby zn. Baigiš 5P bez označenia výrobným číslom, skonštruovaného na princípe noktovízora, pričom išlo o zakázaný doplnok zbrane v zmysle zákona o zbraniach a strelive, toto strelivo a zakázaný doplnok zbrane prechovával a to až do dňa 19. septembra 2012, kedy došlo k zaisteniu týchto predmetov počas domovej prehliadky v tomto dome;

6/ obvinený J. Z. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával na nezistenom mieste a meste Stará Turá, 30 ks nábojov kal. 9 mm Luger, strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19. septembra 2012, kedy predmetné strelivo bolo zaistené u tohto obvineného počas vykonávania jeho osobnej prehliadky;

7/ obvinený Ing. G. P. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával na nezistenom mieste a meste Stará Turá, 15 ks nábojov kal. 9 mm Luger, strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19. septembra 2012, kedy predmetné strelivo bolo zaistené u tohto obvineného počas vykonávania jeho osobnej prehliadky.

Za to im boli uložené nasledujúce tresty a ochranné opatrenia:

1/ Obvinenému S. Y. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 2 v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 17 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí, a to : 2 kukiel čiernej farby zn. Oxford, 2 kusov falošných značiek na motorové vozidlo s evidenčnými číslami X., 1 mobilného telefónu zn. Nokia 3100, IMEI 352972009572599 a 1 SIM karty T-Mobile č. 8942102470003725139E.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

2/ Obvinenému J. Z. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 1 mobilného telefónu zn. Nokia 100, IMEI 353268055888586 s batériou 1 karty T-mobile č. 8942102470003216832E, 1 mobilného telefónu zn. NOKIA N95, IMEI 356842021210526, 1 SIM karty T-mobile č. 8942102170014100005B, 1 čiernej balistickej vesty zn. Petris model P10, 1 nepriestrelnej vesty bielej farby, 1 nepriestrelnej vesty farby camo, 1 kovových pút, 2 nábojov kal. 22 Long Rifle, a 1 náboja kal. 40 Smith Wesson.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

3/ Obvinenému Ing. G. P. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36

písm. j/ a písm. n/ Tr. zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 1 útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 74198 r, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 38883 m, kal. 7,62x39 Cv (nábojka) s 2 ks zásobníkov, 1 útočnej pušky (samopal) systému Kalašnikov, juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 64 A, výrobného číslo A-10500, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 ks samonabíjacej pištole ruskej výroby zn. Makarov s odstráneným výrobným číslom, kal. 9 mm Browning Court, 1 samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, výrobného číslo D 6154, kal. 9 mm Luger, 1 samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, bez výrobného čísla, kal. 9 mm Luger, 771 ks nábojov kal. 7,62x39, 230 ks nábojov kal. 9 mm Luger, 24 ks nábojov kal. 9 mm BrowningCourt, 40 ks nábojov kal. 7,62x25, 1 mobilného telefónu zn. NOKIA C2, IMEI 357911/04/831965/8, 1 SIM karty Orange č. 130012175624B a osobného motorového vozidla LAND ROVER, VIN R., tmavomodrej farby.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Krajský súd v Trenčíne na základe odvolania prokurátora a všetkých troch obvinených rozsudkom sp. zn. 3 To 88/2014 z 30. januára 2015 podľa § 321 ods. 1, písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode 1, ako aj vo všetkých výrokoch o trestoch a ochranných opatreniach uložených všetkým trom obvineným.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezrušených výrokoch o vine obžalovaných vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/ rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. októbra 2014, sp. zn. 1 T/34/2013 boli všetci traja obvinení uznani za vinných z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. i/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že potom čo v priebehu mesiacov február 2012 až september 2012 obvinený S. Y. pri vedomosti ostatných obvinených oslovil zamestnanca spoločnosti BONUL, s.r.o., Nitra, pobočka Trenčín zabezpečujúcej transport peňazí H. R. so žiadosťou o poskytnutie informácií o trase, čase, množstve a ochrane prepravovaných peňazí, za účelom spolupráce vo vzťahu k prepadu takéhoto motorového vozidla s tým, aby sa v danom motorovom vozidle prepravovala finančná hotovosť vo výške najmenej 500.000,- Eur, pričom počas tohto obdobia obvinení Ing. G. P. a J. Z. zabezpečovali veci potrebné k prepadnutiu pancierového motorového vozidla ako zbrane, strelivo, motorové vozidlo, mobilné telefóny za účelom komunikácie, rušičku mobilného signálu a signálu GPS, mapy okolia miesta spáchania skutku ako i ďalšie veci potrebné k vykonaniu prepadu, obvinený S. Y. ďalej zabezpečil pre potreby vykonania skutku falošné značky s evidenčnými číslami na motorové vozidlá a rodinný dom č. XXX, ktorý sa nachádzal v obci B. J., ktorý mal slúžiť ako úkryt obvinených pred a po spáchaní skutku, ďalej zo strany obvinených bola vykonaná obhliadka miesta plánovaného prepadu a únikových trás, po čom dňa 19. septembra 2012 v ranných hodinách obvinení S. Y., J. Z. a Ing. G. P. na základe predchádzajúcej dohody dostali od H. R., ktorý v tom čase spolupracoval s Policajným zborom Slovenskej republiky a ktorý sa nachádzal v pancierovom vozidle, SMS správu, že v motorovom vozidle je dostatočná finančná hotovosť najmenej vo výške 1.000.000. Eur, nasadli do osobného motorového vozidla zn. Land Rover, opatreného falošným evidenčným číslom X., s ktorým sa odviezli k mestu Stará Turá k budove technických služieb v smere na Nové Mesto nad Váhom, kde už len čakali s naštartovaným motorom na príchod pancierového vozidla tak, že obvinení S. Y. a J. Z. s kuklami na hlave ležali v korbe motorového vozidla, pričom každý z nich držal v rukách samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, pričom poistky týchto zbraní boli odistené a tým boli zbrane pripravené k okamžitej strelbe, pričom obaja obvinení boli navyše ozbrojení pištoľou, ďalej obvinený Ing. G. P. sedel s kuklou na hlave za volantom motorového vozidla, pričom bol ozbrojený pištoľou a na sedadle spolujazdca mal uložený samopal so

zasunutým zásobníkom plným nábojov, avšak k prepadu pancierového motorového vozidla nedošlo, nakoľko obvinení boli o 08.45 hod. zadržaní príslušníkmi Policajného zboru a boli im uložené nasledujúce tresty a ochranné opatrenia:

1/ Obvinenému S. Y. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 2 v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zákona bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 2 kukiel čiernej farby zn. Oxford, 2 kusov falošných značiek na motorové vozidlo s evidenčnými číslami X., 1 mobilného telefónu zn. Nokia 3100, IMEI 352972009572599 a 1 SIM karty T-Mobile č. 8942102470003725139E.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

2/ Obvinenému J. Z. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 1 mobilného telefónu zn. Nokia 100, IMEI 353268055888586 s batériou 1 karty T-mobile č. 8942102470003216832E, 1 mobilného telefónu zn. NOKIA N95, IMEI 356842021210526, 1 SIM karty T-mobile č. 8942102170014100005B, 1 čiernej balistickej vesty zn. Petris model P10, 1 nepriestrelnej vesty bielej farby, 1 nepriestrelnej vesty farby camo, 1 kovových pút, 2 nábojov kal. 22 Long Rifle, a 1 náboja kal. 40 Smith Wesson.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

3/ Obvinenému Ing. G. P. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36 písm. j/ a písm. n/ Tr. zákona a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona za použitia § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, a to: 1 útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 74198 r, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 38883 m, kal. 7,62x39 Cv (nábojka) s 2 ks zásobníkov, 1 útočnej pušky (samopal) systému Kalašnikov, juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 64 A, výrobného číslo A-10500, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 ks samonabíjacej pištole ruskej výroby zn. Makarov s odstráneným výrobným číslom, kal. 9 mm Browning Court, 1 samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, výrobného číslo D 6154, kal. 9 mm Luger, 1 samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, bez výrobného čísla, kal. 9 mm Luger, 771 ks nábojov kal. 7,62x39, 230 ks nábojov kal. 9 mm Luger, 24 ks nábojov kal. 9 mm BrowningCourt, 40 ks nábojov kal. 7,62x25, 1 mobilného telefónu zn. NOKIA C2, IMEI 357911/04/831965/8, 1 SIM karty Orange č. 130012175624B a osobného motorového vozidla LAND ROVER, VIN R., tmavomodrej farby.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s povinnosťou oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch

svojej obživy a tie aj preukazovať.

Obvinený J. Z. podal proti tomuto rozsudku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/, i/ a k/ Tr. por.

Dovolanie odôvodnil nasledovne:

K dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.:

Podľa § 2 ods. 9 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu. Táto základná zásada trestného konania bola v predmetnej trestnej veci porušená. Nespočíva len v práve zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním, ale aj v celom rade práv, ktoré slúžia na dosiahnutie objektívneho a spravodlivého výsledku trestného konania. Medzi ne nepatria len práva podávať námietky, opravné prostriedky a podobne, ale aj práva týkajúce sa priameho vyjadrenia sa k dôkazom, k návrhom, ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa obvinenému kladú za vinu a podávať návrhy na vykonanie dôkazov a podobne. Súd môže samozrejme také návrhy, napríklad na vykonanie dôkazov zamietnuť, avšak iba vtedy, ak má dostatok dôkazov, ktoré ukazujú, že dôkazy navrhované obvineným nemôžu privodiť zmenu dôkazného stavu a smerujú napríklad k účelovému vyvineniu. Ak však o také dôkazy nejde, ale ide o dôkazy, ktoré navyše nepodliehajú plynutiu času, je nevyhnutné, aby ich súd vykonal. Z týchto dôvodov, najmä, ak určité dôkazy nemôže obstarat' strana trestného konania - obvinený - musí ju obstarat' súd, inak môže dôjsť k zásadnému porušeniu práva na obhajobu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. októbra 2008 sp. zn. 6 Tdo 16/2008).

Medzi takéto dôkazy navrhované obhajobou, ktoré neboli prvostupňovým súdom vykonané a ktoré mohli privodiť zmenu dôkazného stavu patrí najmä znalecké dokazovanie z oblasti počítačovej a záznamovej techniky na odstránenie pochybností o úplnosti záznamov telekomunikačnej prevádzky a zvukových záznamov predložených prokuratúrou, resp. políciou, keďže z dokazovania vykonaného na hlavných pojednávaniach na Okresnom súde Trenčín po zrušení rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. júna 2013 sp. zn. 1 T/34/2013 uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 4. septembra 2013 vyplynulo, že napriek tomu, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uložil, aby záznamy telekomunikačnej prevádzky, ako aj zvukové záznamy a záznamy o sledovaní osoby i prepisy takýchto záznamov, boli predložené súdu ako kompaktný celok, bez ohľadu na ich obsah, pokiaľ má byť takýto dôkaz „legálny“, tak uvedené podľa názoru obhajoby splnené nebolo. Obhajoba nemala žiadne garancie toho, že dodatočne prokuratúrou doložené zvukové záznamy v podobe CD nosičov boli kompletne. O kompletnosti predložených zvukových záznamov obhajobu nepresvedčil a nespochybniteľný dôkaz o ich úplnosti nepredložil ani vyšetrovateľ Policajného zboru pán L., ktorý na okresnom súde uviedol svoje stanovisko o predložení len tých CD nosičov a prepisov hovorov, ktoré majú vzťah k trestnému konaniu, pričom odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 4. septembra 2013 na strane 29 uviedol, že na nápravu terajšieho stavu je potrebné získanie všetkých záznamov telekomunikačnej prevádzky a zvukových záznamov i ich prepisov a len súd bude môcť v prípade existencie takýchto kompletných dôkazov posúdiť, ktoré časti sa týkajú žalovanej trestnej činnosti, resp. nie sú relevantné.

Ďalším dôkazom, ktorý navrhovala obhajoba a ktorý bol prvostupňovým súdom zamietnutý bol návrh na zbavenie mlčanlivosti vyšetrovateľa Policajného zboru pána L. a jeho následné vypočutie k skutkovým okolnostiam prípadu vrátane uzavretej dohody svedka R. s políciou vzhľadom k pochybnostiam, ktoré obhajoba vyslovila o miere účasti polície na žalovanom skutku. Z dokazovania vykonaného na hlavných pojednávaniach po zrušení rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. júna 2013, hlavne zo zvukových záznamov z odposluchov dodatočne prehratých ale aj zo svedeckých výpovedí svedkov H., R. a M. vyplýva, že zo strany polície nešlo v danom prípade len o policajnú asistenciu, teda monitorovanie dokončovania trestnej činnosti za asistencie polície, ako to v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol prvostupňový i odvolací súd. Z dodatočne prehratých odposluchov je jednoznačne zrejmé, že polícia svedka R. inštruovala čo má robiť, kde má ísť, kedy a čo má obvinenému Y. povedať. Polícia tlačila na svedka R., aby celú vec dokončili, s čím on sám nebol uzrozmeneý a chcel spoluprácu s políciou skončiť. Polícia ako je zrejmé z odposluchov zakázala svedkovi R. po skončení jeho pracovného pomeru vo firme BONUL ísť sa evidovať na úrad práce a taktiež ho polícia obmedzovala v

pohybe keď ako bolo možné počuť na odposluchu prehratého na pojednávaní dňa 10. októbra 2014 mu policajti uviedol, aby necestoval do Galanty za rodičmi, lebo ho policajti potrebujú na druhý deň. Policajti svedkovi R. v súvislosti s pripravovanou akciou obvinených dával pokyn, aby dal termín na akciu na utorok alebo na stredu a ďalej nahováral svedka R., aby poslal sms s otázkami, teda kedy sa obvinení rozhodnú, a pod. Z dodatočného výsluchu svedka R. na hlavnom pojednávaní dňa 2. septembra 2014 vyplýva, že pri spolupráci s políciou nemal na výber, nekonal po celý čas dobrovoľne, ďalej to, že jeho stretnutia s políciou prebiehali pravidelne a obsahom týchto stretnutí s políciou boli len rôzne pokyny, príkazy a obmedzenia zo strany polície. Na zvukovom zázname z odposluchov prehratých na hlavnom pojednávaní svedok R. uviedol svojmu otcovi, že nie je v tom dobrovoľne a že nemal na výber. Na otázku obhajoby na hlavnom pojednávaní dňa 2. septembra 2014 o miere slobody jeho rozhodovania pri jednaní s políciou, teda či mohol odmietnuť splniť pokyny, ktoré dostával od policajtov, svedok R. uviedol, že to bolo asi na 50%. Svedok R. na pojednávaní ďalej uviedol, že odmenu zo strany polície nedostal, avšak zároveň uviedol, že dostal od polície peniaze na taxík, na kredit na mobil a pod. Z dodatočne prehratých zvukových záznamov z odposluchov je zrejmé, že svedok R. očakával od polície odmenu za svoju spoluprácu s políciou, čo mu bolo zo strany polície aj výslovne prisľúbené.

Okresným súdom neakceptovaný návrh obhajoby na vykonanie dôkazu bol aj návrh na vypočutie majiteľa firmy Bonul, pána L. ako svedka, kde okresný súd najskôr na hlavnom pojednávaní dňa 2. septembra 2014 súhlasil s výsluchom tohto svedka, ktorého súd predvolal na termín pojednávania na deň 10. októbra 2014, kedy sa však menovaný svedok na pojednávanie nedostavil. Napriek tomu, že obhajoba trvala na vypočutí tohto svedka, tak okresný súd návrh na vypočutie tohto svedka na hlavnom pojednávaní dňa 10. októbra 2014 odmietol s odôvodnením, že jeho výsluch je nadbytočný. Uvedený svedok mal byť podľa návrhu obhajoby vypočutý k dôležitým skutočnostiam ako napr. aká bola doba prepravy peňazí pre banky firmou BONUL v Trenčíne a okolí, ďalej na určenie sumy peňazí, ktorá sa mala prevážať dňa 19. septembra 2012, z akého dôvodu telefonoval svedok R. zo súkromného mobilného telefónu pána L., a pod. Dôvodnosť vypočutia tohto svedka vyplynula aj z toho, že riaditeľ spoločnosti BONUL - pán H. dňa 2. septembra 2014 na hlavnom pojednávaní ako svedok uviedol súdu nové informácie, ktoré v minulosti zamlčal, a to tak pri výsluchoch pred vyšetrovateľom PZ v prípravnom konaní ako aj na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach pred okresným súdom, a to, že so všetkými zamestnancami vo firme BONUL, vrátane H. R. bol ukončený pracovný pomer k 31. augusta 2012 z dôvodu ukončenia prepravy peňazí v Trenčíne, resp. v jeho regióne. Jediný zamestnanec, ktorý zostal po 31. augusta 2012 ako zamestnanec firmy Bonul v Trenčíne bol H. R. aj to len na základe dohody o vykonaní práce, ktorú menovanému „vybavila“ polícia v trvaní od 3. septembra 2012 do konca septembra 2012.

Nevykonaním hore uvedených dôkazov navrhnutých obhajobou bolo porušené právo obvineného J. Z. na obhajobu zakotvené v čl. 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj v § 2 ods. 9 a § 34 ods. 1 Tr. por.

K dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.:

V celej trestnej veci na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 1 T/34/2013 konal a rozhodoval ako prísediaci JUDr. Martin Smolka, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov v trestnom konaní pre pochybnosti ojej nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci, resp. pre jeho pomer k orgánu činnému v tomto konaní - k polícii, ktorej je príslušníkom. Napriek tomu, že obhajoba namietala zaujatosť prísediaceho JUDr. Martina Smolku, a to hneď ako sa dozvedela o tom, že ide o príslušníka polície, tak nebol z vykonávania úkonov v trestnom konaní vylúčený. Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajti, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Podľa § 31 ods. 4 druhej vety Tr. por. úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného alebo neopakovateľného úkonu.

Účasťou JUDr. Martina Smolku ako prísediaceho v trestnej veci na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 1 T/34/2013, hoci v uvedenom čase vykonával zároveň funkciu policajta, došlo k narušeniu princípu nezávislosti a nestrannosti súdu garantovaného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj v čl. 46 ods. 1 a čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, keďže polícia predstavuje zložku výkonnej moci a navyše v danom prípade polícia podľa názoru obhajoby výrazne ovplyvnila konanie obžalovaných prostredníctvom svedka H. R..

K dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.:

Konkrétnymi dôkazmi, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a napriek tomu je na nich postavený odsudzujúci rozsudok sú záznamy telekomunikačnej prevádzky, ako aj zvukové záznamy a záznamy o sledovaní osoby i prepisy takýchto záznamov v rámci akcie Gargamel, ktoré neboli podľa názoru obhajoby predložené súdu ako kompaktný celok v súlade s ustanoveniami trestného procesu, čo potvrdil v predmetnej veci aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom uznesení zo dňa 4. septembra 2013, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. júna 2013 sp. zn. 1 T/34/2013. Napriek tomu, že polícia, resp. prokuratúra sa pokúsila uvedený nedostatok odstrániť, stalo sa tak podľa názoru obhajoby v rozpore so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vysloveného v uznesení zo dňa 4. septembra 2013 podľa ktorého na nápravu terajšieho stavu je potrebné získanie všetkých záznamov telekomunikačnej prevádzky a zvukových záznamov i ich prepisov a len súd bude môcť v prípade existencie takýchto kompletných dôkazov posúdiť, ktoré časti sa týkajú žalovanej trestnej činnosti, resp. nie sú relevantné. Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku zo dňa 30. januára 2015 korigoval predchádzajúci (hore popísaný) právny názor odvolacieho súdu uvedený v uznesení zo dňa 4. septembra 2013, keď uviedol, že „podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne poukázal na znenie ustanovenia § 115 ods. 6 Tr. por. a z tohto ustanovenia správne vyvodil, že úplnosť záznamu sa musí vzťahovať na ten ktorý konkrétny záznam získaný v rámci použitia informačno-technických prostriedkov.“. Okresný súd pritom na odstránenie uvedených pochybností nevykonal obhajobou navrhované znalecké dokazovanie, ktoré jediné mohlo hodnoverne zodpovedať na otázky o úplnosti záznamov telekomunikačnej prevádzky a zvukových záznamov predložených prokuratúrou, resp. políciou.

K dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. októbra 2014, č. k. 1 T/34/2013-3026 ako aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. januára 2015, č.k. 3 To/88/2014-3143 sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Podľa názoru obhajoby v danom prípade nemohlo ísť o lúpež, resp. o jej pokus či prípravu, nakoľko nikto z obžalovaných nechcel prekonať žiadnu prekážku násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia s úmyslom zmocniť sa cudzej veci, ale malo ísť o dobrovoľné vydanie peňazí zo strany svedka R. na základe predchádzajúcej dohody s obvineným Y. Svedok R. mal byť pritom podľa vlastných slov veliteľom posádky, ktorú by vedel presvedčiť k vydaniu prepravovaných peňazí. K uvedenému však bolo potrebné podľa vyjadrení svedka R. zabezpečiť konkrétne zbrane, aby to vyzeralo dôveryhodne. Dôkazom toho sú aj prepisy zvukových záznamov zo dňa 4. marca 2012, 14. marca 2012, a pod., z ktorých je zrejmé, že celá akcia mala byť len „naoko“. Napriek takejto dohode o vydaní peňazí, obžalovaní neboli napevno rozhodnutí vykonať takýto plán, nakoľko mali určité pochybnosti, avšak k tomu, aby do auta nasadli v predmetný deň, t. j. 19. septembra 2012 ich nalákal svedok H. R., ktorý im sľuboval vymyslenú sumu peňazí nad jeden milión eur, ktorá podľa neho mala byť prepravovaná, hoci ako je zrejmé z doplneného dokazovania pred okresným súdom, preprava peňazí firmou BONUL v Trenčíne a okolí bola ukončená dávno pred 19. septembra 2012. Svedok R. zároveň hrozil obvinenému Vincentovi nátlakom, a to doslovne „ak z toho nič nebude, už sa nestretieme nikdy“. Z dodatočne získaných odposluchov je jasné, že svedok H. R. robil len to, čo mu prikázala polícia, ktorá chcela podľa slov svedka R. celú akciu dokončiť. Pokiaľ ide o určenie výšky škody ako kvalifikačné znaku skutkovej podstaty trestného činu, tak nesúhlasíme so súdom určenou výškou škody - škodou veľkého rozsahu. Určenie takejto sumy len na základe vykonaných odposluchov medzi obvineným Y. a svedkom R., napr. zo dňa 4. marca 2012, resp.

vyjadrení svedka H. R. pred súdom, nemusí byť v konečnom dôsledku v súlade so skutočnou vôľou konajúcej osoby v čase kedy malo ku skutku dôjsť. Niekoľko mesiacov pred zadržaním obvinených sa totiž mohlo jednať len o myšlienku obvineného Y. alebo svedka R., pričom ako vyplýva z prepisov vykonaných odposluchov medzi obvineným Y. a svedkom H. R. ako aj jeho výpovedí pred súdom, menovaný svedok za pomoci polície sa snažil oznamovaním čoraz vyšších a vyšších súm prepravovaných peňazí vyvolať záujem u obvineného Y. zrealizovať zamýšľaný skutok. Z vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach je tiež zrejmé, že predmetné sumy peňazí, ktoré prepravovali zamestnanci firmy BONUL a s ktorými oboznamoval obvineného Y. svedok H. R., boli často menené. Jednoznačná požiadavka, resp. objednávka zo strany obvinených na odcudzenie konkrétnej sumy peňazí bez pochybností preukázaná nebola. Každému totiž musí byť zrejmé, že vedomosť člena SBSky o presnej sume prepravovaných peňazí, musí byť len v rovine dohadov, čo potvrdil aj riaditeľ spoločnosti BONUL pán H., ktorý vo svojej prvej výpovedi pred vyšetrovateľom v prípravnom konaní dňa 9. marca 2012 ako svedok uviedol, že údaje o preprave, napr. či prevážajú hotovosť a v akej výške pracovníkom neoznamuje. Dokonca ak sa jedná o finančnú hotovosť, tak výšku prepravovanej sumy hotovosti nevedel ani on sám. Z dôvodov zásady in dubio pro reo by bolo v tomto smere potrebné vyhodnotiť skutočnosti pri určení výšky škody v prospech obžalovaného a vychádzať z výšky škody podľa ods. 1.

K dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por.:

Trestné stížanie v predmetnej trestnej veci bolo od začiatku neprípustné. V súlade s Tr. por. sa trestné stížanie začína za skutok, ktorý sa už stal. V trestnej veci sp.zn. 1T/34/2013 sa však trestné stížanie začalo uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru zo dňa 2. marca 2012 za skutok, ktorý sa mohol stať v budúcnosti. Okresný súd Trenčín v odôvodnení svojho prvého rozsudku uviedol, že sa nemôže stotožniť s právnou kvalifikáciou žalovaného konania v zmysle podanej obžaloby a taktiež uviedol, že pokiaľ by nebolo uznesenia vyšetrovateľa Policajného zboru zo dňa 18. septembra 2012, musel by celú obžalobu považovať za zmatečnú. Okresný súd tiež uviedol, že vďaka uzneseniu o začatí trestného stížania zo dňa 18. septembra 2012 bolo možné ďalej viesť trestné konanie aj pre skutky spáchané v čase od 3. marca 2012 do 18. septembra 2012 a že dátum 18. septembra 2012 sa tak procesne stal posledným dňom konania obžalovaných, pre ktoré sa môže viesť trestné stížanie. Podľa názoru obhajoby však uznesenie vyšetrovateľa Policajného zboru zo dňa 2. marca 2012 v spojení s uznesením zo dňa 18. septembra 2012 sú diametrálne odlišné a nemôžu byť podkladom pre podanú obžalobu. Zo strany orgánov činných v trestnom konaní došlo k porušeniu ustanovení § 199 a § 206 Tr. por. ako aj k porušeniu ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Na základe vyššie uvedených dôvodov dovolania navrhol obvinený J. Z., aby dovolací súd v súlade s § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/88/2014-3143 zo dňa 30. januára 2015 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 1 T/34/2013-3026 zo dňa 13. októbra 2014, došlo k porušeniu zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/88/2014-3143 zo dňa 30. januára 2015 ako aj rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 1 T/34/2013-3026 zo dňa 13. októbra 2014 vo všetkých výrokoch a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec znova prerokoval a rozhodol v inom zložení senátu.

Prokurátor sa k dovolaniu vyjadril takto:

V prvom rade uviedol, že v predmetnej veci došlo k zákonnému začatiu trestného stížania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vydaním uznesenia vyšetrovateľa Policajného zboru dňa 2. marca 2012 na podklade informácie, ktorú oznámil H. R., ktorý neskôr sa stal hlavným svedkom v tejto trestnej veci. V zmysle Trestného poriadku je začatie trestného konania inštitút, odkedy orgány činné v trestnom konaní môžu realizovať procesné úkony v konkrétnej veci, vrátane nasadenia informačno-technických prostriedkov. V predmetnej veci bol zrealizovaný takýto postup, nakoľko boli tu Policajným zborom zistené informácie, že sa pripravuje prepád pancierového motorového vozidla. Keďže tu existovali konkrétne informácie o protiprávnom konaní zakladajúceho znaky trestného činu, bolo priamo povinnosťou vyšetrovateľa Policajného zboru realizovať tento procesný úkon. Pokiaľ ide o popis skutku

v tomto uznesení, tento mohol obsahovať iba tie skutočnosti, ktoré boli v tom čase známe, vyšetrovateľ Policajného zboru si dňa 2. marca 2012 nemohol vymýšľať žiadne skutočnosti, ktoré neboli preukázané. Zároveň je potrebné uviesť, že inštitút začatia trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku je odlišný od inštitútu vznesenia obvinenia podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, pri ktorom sa v plnom rozsahu aplikuje zásada zákonnosti podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku.

K úvahám sudcu uvedeným v prvom rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1 T 34/2013 je potrebné uviesť, že tento rozsudok bol práve na základe odvolania prokuratúry uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3 To 75/2013 zo dňa 4. septembra 2013 zrušený a vyslovený záver o zákonnosti uznesenia o začatí trestného stíhania. Samozrejme, že na túto skutočnosť bolo potrebné prihliadnúť Okresným súdom Trenčín aj v novom konaní, k čomu došlo. Vzhľadom k tomu je potrebné uviesť, že rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1 T 34/2013 zo dňa 13. októbra 2014 v plnom rozsahu rešpektoval stanovisko Krajského súdu v Trenčíne uvedenom v uznesení sp. zn. 3To 75/2013 zo 04. septembra 2013, v dôsledku čoho nemohlo objektívne dôjsť k porušeniu procesného predpisu a ani tzv. obžalovacej zásady, nakoľko tento súd rozhodoval o totožnom skutku uvedenom v obžalobe, pre ktorý bolo zákonným spôsobom začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku.

S poukazom na to nie je daný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Trestného poriadku tak, ako to uvádza v dovolaní na strane č. 7.

K ďalšiemu argumentu uvedenému v dovolaní, že Okresný súd Trenčín nerešpektoval uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3 To 75/2013 zo dňa 4. septembra 2013 ohľadne potreby realizácie ďalšieho dokazovania, najmä zabezpečenia ďalších výsledkov nasadenia ITP - odposluchov, je potrebné uviesť, že túto svoju povinnosť Okresný súd Trenčín rozhodne splnil.

Na základe jeho rozhodnutia boli zabezpečené ďalšie prepisy hovorov zabezpečené z odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky, ktoré mali aspoň nejaký súvis s trestnou vecou. Rozhodujúci je v tomto smere ďalší krok, keď na základe pokynu Okresného súdu Trenčín boli zabezpečené na CD nosiči všetky nahrávky odposluchov zaznamenané v rámci tejto trestnej veci a tieto boli poskytnuté obhajobe na CD nosičoch a zároveň bol vytvorený aj časový priestor, aby sa obhajoba mohla s nimi oboznámiť a následne navrhnúť aj vykonanie tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní, k čomu aj došlo. Tieto dôkazy prehratím boli vykonané na hlavnom pojednávaní, a preto bolo v plnom rozsahu dodržané právo na obhajobu tým, že obvinení a ich obhájcovia mali v celom rozsahu umožnené oboznámiť sa s výsledkami nasadenia informačno-technických prostriedkov. Opätovne je potrebné uviesť, že zo strany orgánov Policajného zboru a prokuratúry nedošlo k zatajeniu výsledkov nasadenia informačno-technických prostriedkov a ani k ich manipulácii. Zároveň Okresný súd Trenčín k upresneniu určitých otázok dopočul aj vyšetrovateľa Policajného zboru mjr. L., ktorý sa vyjadril aj k evidenčným údajom používaným na listinách vydaných Policajným zborom, v žiadnom prípade týmto postupom nemohlo dôjsť k zneváženiu stanoviska Krajského súdu Trenčín. Pokiaľ ide o otázku záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke podľa § 116 ods. 1 Trestného poriadku, tieto záznamy korešpondujú z hľadiska výsledkov aj s výsledkami zo záznamov z následných odposluchov podľa § 115 ods. 1 Trestného poriadku. Pokiaľ ide o ďalšie záznamy o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke podľa § 116 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré navrhovala zabezpečiť a vykonať obhajoba, je potrebné poznamenať, že pokus o ich zabezpečenie bol uskutočnený, avšak v čase zabezpečovania týchto záznamov príslušní mobilní operátori súvisiace záznamy už nearchivovali. Tu je potrebné zdôrazniť, že návrhy na vykonanie väčšiny týchto dôkazov boli podané obhajobou až na hlavnom pojednávaní, kedy už ich z hľadiska času - obmedzeniu ich uchovávaní, nebolo možné zabezpečiť. Je potrebné zdôrazniť, že do trestného konania boli zabezpečené a obhajoba mala k dispozícii nosiče so všetkými zabezpečenými záznamami o odposluchoch a sledovaní osôb, v dôsledku čoho objektívne nemohlo dôjsť k porušeniu práva obvineného na obhajobu, v dôsledku čoho nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku tak, ako je uvedené v dovolaní na stranách č. 3 až 5.

S poukazom na vyššie uvedené nemožno konštatovať i to, že rozhodnutia Okresného i Krajského súdu

Trenčín sú založené na dôkazoch, ktoré by neboli súdmi vykonané zákonným spôsobom v dôsledku čoho nie je daný vo veci ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku tak, ako je to uvedené na strane č. 6 predkladaného dovolania.

Pokiaľ ide o výsluch vyšetrovateľa Policajného zboru mjr. L., tento bol správne vypočúvaný len k otázke kompletnosti zabezpečeného dôkazného materiálu. Zdôraznil, že vyšetrovateľ Policajného zboru nevnímal relevantné udalosti, ktoré boli predmetom skutku, a preto nemôže byť v tomto smere klasickým svedkom v tejto trestnej veci. Z rovnakého dôvodu vo veci neboli vypočutí ani operatívni pracovníci Policajného zboru, ktorí realizovali predmetnú vec.

Rovnako sa možno stotožniť aj s tým že Okresný súd Trenčín nevykonal znalecké dokazovanie z oblasti počítačovej a záznamovej techniky k zabezpečeným výsledkom odposluchov. Odposluchy, ako také, zabezpečujú technicky nie orgány činné v trestnom konaní a ani súd, ale špecializovaný útvar Policajného zboru, v dôsledku čoho predmet aj výsledky ich činnosti, ktoré sú utajované v osobitnom režime, nemôžu byť predmetom znaleckého skúmania.

K ďalšiemu argumentu uvedenom v dovolaní je potrebné uviesť, že v predmetnej veci činnosť Policajného zboru spĺňala podmienky tzv. skrytej reakcie polície, teda nešlo o policajnú provokáciu. Táto činnosť bola zameraná na zistenie skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchatel'a trestného činu, zabezpečenia dôkazov o jeho trestno-právne postihnutel'nom konaní, zabránení mu v jeho pokračovaní a na minimalizáciu škôd. Z obsahu zabezpečeného dokazovania, t. j. z výpovedí osôb, zabezpečených výsledkov nasadenia informačno-technických prostriedkov je zrejmé, že polícia neiniciovala, t. j. neovplyvňovala u všetkých odsúdených vôbec spáchať trestný čin, všetci odsúdení mali silný motív realizovať prepád pancierového auta, nakoľko boli v ťažkej finančnej situácii a potrebovali peniaze. Pokiaľ ide o podmienky, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu skutku, tieto neboli ničím výnimočné, a to z hľadiska miesta a času pohybu pancierového auta, výšky prepravovanej hotovosti, ako i ďalších skutočností súvisiacich s ochranou a zabezpečením peňazí. Pokiaľ ide o svedka H. R., tento bol o spoluprácu na prepád pancierového auta oslovený obvineným S. Y., tento za všetkých obvinených vyslovil jednoznačnú požiadavku, aby v pancierovom motorovom vozidle sa nachádzala dostatočne veľká finančná hotovosť, nakoľko samotný prepád pancierového auta predstavoval rizikové konanie aj pre všetkých odsúdených. Rovnako obvinení od protiprávnej činnosti neupustili ani za situácie, že mali predpoklad, že svedok H. R. požíva omamné látky, čím sa zväčšovalo riziko odhalenia celej trestnej činnosti.

S prihliadnutím na túto skutočnosť je možné činnosť Policajného zboru SR označiť ako skrytú reakciu polície v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 To 6/2012 z 18. októbra 2012, ako i rozhodnutiami Európskeho súdu pre ľudské práva Teixeira de Castro proti Portugalsku, Luedi proti Švajčiarsku a Ramanauskas proti Litve.

Pokiaľ ide o vyhodnotenie niektorých momentov konania polície cestou svedka R. ako hraničiacich s policajnou provokáciou je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o miesto vykonania prepádu, resp. uisťovania obžalovaných, že H. R. ako veliteľ vozidla, zabezpečí spoluprácu posádky auta, je potrebné uviesť, že miesto prepádu sa nachádzalo na trase, kde sa obvykle prepravujú peniaze, a že bolo potrebné pre prípad realizácie zaistenia ozbrojených páchatel'ov určiť také miesto zaistenia, aby nedošlo k ohrozeniu iných osôb. V rámci vykonaného dokazovania bolo zistené, že obvinení zamýšľali ako variantu získať finančné prostriedky priamo pri ich preberaní osádkou pancierového auta v banke, kde by sa rozhodným spôsobom zvýšilo riziko ohrozenia zdravia a života iných osôb. Pokiaľ ide o uisťovanie posádky, že svedok R. zabezpečí spoluprácu posádky auta, tak i toto bola požiadavka obvinených, vyslovená S. Y. na stretnutí so svedkom R., nakoľko sa týmto malo zabrániť, aby osádka auta - ďalšie dve osoby, ktoré boli ozbrojené, nezačali sa brániť strelnými zbraňami pri realizácii prepádu pancierového auta. Čo sa týka obmedzenia činnosti spoločnosti BONUL, s. r. o. v Trenčíne je potrebné uviesť, že svedok R. vykonával tú istú prácu - ochranu peňazí v pancierovom aute, akú vykonával obvykle pre túto spoločnosť v predošlom období. Nešlo o fikciu prepravy i z toho dôvodu, že firma BONUL, s. r. o. mohla v prípade potreby dovieť do pobočky v Trenčíne kedykoľvek pancierové auto a vykonať ním potrebnú prepravu

peňazí. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok H. v dôsledku čoho nebolo vo veci potrebné vypočúvať majiteľa firmy Bonul, p. L. ako svedka.

K ďalším námietkam uvedeným v dovolaní prokurátor uviedol, že svedok H. R. dobrovoľne oznámil Policajnému zboru trestnú činnosť a následne dobrovoľne aj spolupracoval. K tejto spolupráci ho mohol viesť aj pocit strachu o život a zdravie, ktorý mohol vyplývať zo strany odsúdených. V nadväznosti na to, ak takáto spolupráca s Policajným zborom mohla privádzať do života svedka H. R. situácie, ktoré mu boli nepríjemné a ktoré sa mohli odzrkadľovať na jeho zhoršenej psychickej situácii. Postup Policajného zboru, ktorý sa snažil udržať tohto svedka zabezpečením monitoringu a určitej ochrany, vrátane podávania informácií pri spolupráci v tejto závažnej trestnej veci, nemožno považovať ako nezákonný postup Policajného zboru. V rámci zabezpečených nahrávok z odposluchov, boli na základe návrhu obhajoby prehraté viaceré nahrávky pri komunikácii medzi H. R. a pracovníkmi operatívnej služby Policajného zboru, pričom nebola zistená žiadna taká informácia o aktivitách Policajného zboru, na základe ktorých by svedok H. R. mal navádzať obvinených na prepád pancierového auta, jeho činnosť sa zameriavala výlučne na reagovanie na požiadavky odsúdených. Pokiaľ ide o samotné vykonanie skutku, keďže H. R. ako jeden zo „spolupáchateľov“, mal sedieť v pancierovom aute, obvinení logicky museli od neho získať aj informácie potrebné pre rozhodnutie o prepade auta napr. obvyklej výške prepravovaných peňazí, počtu členov osádky a jej výstroj, ochrany pancierového auta, miesta a času prepravy peňazí, uzamknutia nákladovej časti auta a pod. Tieto informácie, ktoré na základe požiadavky obvinených poskytol H. R. nemožno považovať za navádzanie na páchanie trestnej činnosti, resp. vzbudenie úmyslu páchať trestnú činnosť - vykonať prepád pancierového auta. Zároveň je potrebné uviesť, že v rámci trestného konania nebol podnecovaný žiaden dôkaz, že by svedok H. R. musel spolupracovať s príslušníkmi Policajného zboru, aby bola zakrytá iná jeho trestná činnosť. Ide o nepodložené tvrdenie obhajoby. Ďalej zdôraznil, že svedok H. R. sa vyjadroval k jeho motívu a spôsobu spolupráce s Policajným zborom SR. V žiadnej z jeho výpovedí nekonštatoval žiadnu takú skutočnosť, že motívom jeho konania bolo získať finančný prospech zo strany Policajného zboru.

Pokiaľ ide o koordinačnú činnosť Policajného zboru táto sa zameriavala sčasti aj na určenie miesta a času stretnutí medzi H. R. a obvineným S. Y. tak, aby tieto stretnutia mohli byť technicky zaznamenané na ITP. Rovnako bolo preukázané, že Policajný zbor v súlade so zákonom o Policajnom zbore poskytoval svedkovi H. R. menšie finančné čiastky na taxík keď realizoval tento svedok stretnutia s S. Y., resp. na dobitie kreditu telefónu svedka R., s ktorým komunikoval s príslušníkmi Policajného zboru a ods. S. Y..

Pokiaľ ide o zabezpečenie pancierového auta a svedka H. R. na deň 19. septembra 2012 do firmy BONUL tu je potrebné uviesť, že táto skutočnosť nemala žiadny vplyv na vzbudenie rozhodnutia u odsúdených páchať trestný čin.

Pokiaľ ide o výšku škody, ktorá hrozila prepádcom pancierového auta, táto sa odvíjala od požiadavky obvinených vyslovenej obvineným S. Y. na stretnutiach s H. R. a táto je v nadväznosti potvrdená SMS správami z mobilných telefónov svedka H. R. a S. Y. zo dňa 19. septembra 2012. Jednoznačne bolo preukázané, že páchatelia sa chceli násilím zmocniť finančnej čiastky vyššej ako 133.000,- Eur, čo zakladá znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 Trestného zákona ods. 4 písm. a/. Kvalifikácia tohto skutku ako trestného činu lúpeže len podľa § 188 Tr. zák. ods. 1 neprichádza do úvahy.

Argumentu obhajoby, že v spise sa nenachádzajú zvukové záznamy a ich prepisy z ďalších stretnutí medzi H. R. a obvineným S. Y. je potrebné uviesť, že k žiadnym iným stretnutiam, ako tým, ktoré sú zaznamenané v spise, nedošlo, ide o účelové tvrdenie obhajoby. Je potrebné zdôrazniť, že tieto záznamy zo stretnutí sú v spisovom materiáli zabezpečené kompletne, bez manipulácie s ich obsahom.

Príkazy sudcu pre prípravné konanie vydané v tejto veci majú zákonný charakter a dôkazy nimi zabezpečené možno v plnom rozsahu využiť v trestnom konaní.

Pokiaľ ide o citované rozsudky Okresného súdu Trenčín ako i Krajského súdu Trenčín, tieto sú v plnom rozsahu odôvodnené a sudy sa v plnom rozsahu vyrovnali so zabezpečenými dôkazmi v tejto veci. Pokiaľ ide o rozsah dokazovania, tento bol náležite realizovaný v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie.

Je potrebné uviesť, že páchatelia trestnej činnosti boli ozbrojení samopalmi a dvaja z nich, ležiac v korbe ich auta čakali v rukách so samopalmi už len na príchod pancierového auta, pričom boli zaistení príslušníkmi Policajného zboru na mieste chystaného prepadu pancierového auta. V kontexte takéhoto zaistenia páchatelov so zbraňami a zabezpečenými ostatnými dôkazmi z prípravného konania je potrebné považovať rozsah ďalšieho dokazovania na súdnych pojednávaniach za absolútne dostačujúci pre meritórne rozhodnutie.

Vo vzťahu k námietkam zaujatosti vznesenej obhajobou proti členovi senátu JUDr. Smolkovi je potrebné uviesť, že o týchto námietkach bolo procesné rozhodované zákonným spôsobom a tieto rozhodnutia obsahuje príslušný súdny spis. Vzhľadom k tomu možno konštatovať, že sudca JUDr. Smolka rozhodne pôsobil ako zákonný sudca, v dôsledku čoho je vylúčený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku tak, ako je to uvedené na strane č. 5 dovolania.

Pokiaľ ide o otázku zadokumentovania skutočnosti, že Policajný zbor nasadil na svedka H. R. záznamové zariadenie, v tomto smere bol zabezpečený doklad - súhlas tohto svedka s použitím technického zariadenia. Argument obhajoby, že by mali existovať ešte ďalšie protokoly a doklady o nasadení ITP, je účelový a bol vyvrátený výpoveďou vyšetrovateľa PZ mjr. L., ktorý vec realizoval.

K argumentu obhajoby, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku ako lúpeže v štádiu prípravy, prípadne pokusu, je potrebné uviesť, že aj keď páchatelia boli dohodnutí so svedkom R., že dôjde k prepadu pancierového auta, neboli žiadnym spôsobom dohodnutí s ostatnými dvomi členmi posádky pancierového auta a odsúdení mali úmysel hroziť týmto osobám strelnými zbraňami s pohnútkou, aby vydali finančnú hotovosť. Takéto konanie v zmysle Trestného zákona jednoznačne napĺňa zákonné znaky trestného činu lúpeže podľa § 188 Trestného zákona v štádiu prípravy, prípadne pokusu tak, ako to posúdili Okresný a Krajský súd v Trenčíne. S prihliadnutím na to nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku tak, ako je to uvedené na strane č. 6 dovolania.

Ďalej prokurátor vyslovil, že podľa jeho názoru už len s poukazom na zaistenie ozbrojených páchatelov v ich motorovom vozidle a zabezpečené dôkazy z prípravného konania obžaloba bola podaná opodstatnene, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že páchatelov skutku vrátane obvineného J. Z., bolo potrebné postaviť pred súd.

Okresný súd v Trenčíne, ako i Krajský súd v Trenčíne, podľa názoru prokurátora starostlivo a kompetentne vykonali dokazovanie a náležite posúdili predmetnú vec, dostatočne sa vysporiadali so zabezpečeným spisovým materiálom a úplne, zrozumiteľne a logicky odôvodnili svoje závery.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nie je v predmetnej veci daný žiadny dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/, i/, k/ Trestného poriadku tak, ako je uvedené v dovolaní J. Z., zastúpeného jeho obhajcom JUDr. Róbertom Grelom, a preto prokurátor navrhol, aby toto dovolanie bolo na neverejnom zasadnutí Najvyššieho súdu SR podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1, písm. c/, e/

g/, i/ a k/ Tr. por.

Podľa týchto ustanovení dovolanie možno podať, ak

- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

K písm. c/ dovolací súd zásadne uvádza:

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania pri uplatnení tohto dovolacieho dôvodu je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (bližšie k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Tdo 45/2009 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2011).

V prerokúvanej veci Okresný súd Trenčín a po ňom i odvolací Krajský súd v Trenčíne zhodne uviedli, ktorými dôkazmi považovali žalovanú trestnú činnosť obvinených S. Y., J. Z. a Ing. G. P. za preukázanú. Taktiež sa pri rozhodovaní o vykonaní alebo nevykonaní konkrétnych obhajobou navrhnutých dôkazov vysporiadali podľa obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní z dôvodmi, ktoré k takému rozhodnutiu vykonať, či nevykonať konkrétny dôkaz, viedli.

Týmto postupom súdov nemohlo dôjsť k zásadnému porušeniu práv na obhajobu. Hodnotenie dôkazov a úplnosť vykonaného dokazovania je otázkou skutkovou, ktorú neprislúcha dovolaciemu súdu hodnotiť na podklade dovolania obvineného.

K vykonanému dokazovaniu a k dovolaciemu dôvodu podľa písm. g/ dovolací súd zásadne uvádza:

V preskúvanom spise a v napadnutom meritórnem rozhodnutí a meritórnych rozhodnutiach okresného súdu, ktoré mu predchádzali je uvedené, ktoré dôkazy a akým spôsobom boli vykonané.

Vysporiadali sa s otázkou zákonnosti uznesenia o začatí trestného stíhania vo veci zo dňa 2. marca 2012. Najmä odvolací súd v uznesení zo 4. septembra 2013 k tomu výstižne uviedol:

Uznesením podľa § 199 ods. 1, 2 Tr. por. zo dňa 2. marca 2012, nebolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin lúpeže ako uviedol súd prvého stupňa v napadnutom uznesení (správne má byť rozsudku), ale pre prípravu na zločin lúpeže podľa § 13 Tr. zák. k § 188 ods. 1

Tr. zák. na skutkovom základe, že od presne nezisteného mesiaca roku 2012 najmenej traja doposiaľ nezistení páchatelia pripravujú prepadnutie pancierového vozidla spol. BONUL, s. r. o. Nitra, pobočka Trenčín prepravujúceho peniaze, pričom za týmto účelom si zaobstarali vybavenie a zbrane a v meste Trenčín oslovili osobu, ktorá by im pri plánovanom prepadnutí mohla pomôcť informáciou o čase a

trase preprave peňazí, pričom miesto a čas skutku plánujú určiť po získaní informácií od oslovenej osoby, teda pre skutok charakterizovaný konaním spočívajúcim v úmyselnom organizovaní zločinu, zadovážovaní a prispôsobovaní prostriedkov a nástrojov na jeho spáchanie i v inom úmyselnom vytváraní podmienok na jeho spáchanie. Tento skutok je z hľadiska prípravy ako vývinového štádia trestnej činnosti sa už začal (stal sa), pričom išlo o také konanie páchatel'ov, ktoré bolo spôsobilé vytvoriť podmienky pre spáchanie zločinu lúpeže (nešlo iba o myšlienku spáchať trestný čin i), nebol však ukončený a smeroval k vyšším vývinovým štádiám - k pokusu a dokonaniu zločinu.

Postup vyšetrovateľa bol preto v súlade so zákonom a na jeho podklade mohli orgány činné v trestnom konaní zabezpečovať vykonanie dôkazov a tiež 18. septembra 2012 vzniesť obvinenie trom páchatel'om - obvineným pre skutok právne posudzovaný ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.

Vychádzajúc z týchto záverov, ktoré si aj dovolací súd osvojil, nemohlo následne po 2. marci 2012 dôjsť k zabezpečeniu a vykonaniu nezákonného dokazovania z titulu chýbajúceho právneho podkladu v podobe zákonného uznesenia o začatí trestného stíhania.

Dovolací súd dodáva, že odposluchy telefonických hovorov by bolo možné vykonávať na základe príkazu sudcu i bez takého uznesenia - pred začatím trestného stíhania.

Súdy v odôvodnení poukázali na to, že v rámci doplneného dokazovania boli súdu predložené záznamy telekomunikačnej prevádzky nahraté v rámci policajnej akcie označenej ako Gargamel 1 až 12 a 14 až 16, ktorých prehľad je uvedený na č. 1. 35 a 36 zväzku súdneho spisu označený ako DOPLNENIE SPISU-PRÍLOHA. Zo sprievodného listu na č. 1. 1 a 2 predmetného zväzku vyplýva, že na priložených DVD a CD nosičoch je zaznamenaná úplná odpočúvaná telekomunikačná prevádzka, vrátane tej, ktorá nemá súvis s vyšetrovanou vecou. Súčasťou zväzku sú aj prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky v rozsahu zistených skutočností významných pre trestné konanie, ktoré podľa vyjadrenia vyšetrovateľa Policajného zboru neboli nijako manipulované a účelovo vybrané. Súčasne sa vyjadril a vysvetlil spôsob číselného označovania príloh - prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky. Absenciu záznamov v rámci akcie Gargamel 13 zdôvodnil nezaznamenaním žiadneho hovoru počas nej, nakoľko H. Y. aktívne používal ďalšie 4 čísla.

Po obdržaní uvedených záznamov telekomunikačnej prevádzky, vrátane prepisov, súd vyhotovil kompletne kópie doručeného zväzku, plus DVD a CD nosičov, ktoré doručil obhajcom všetkých obžalovaných (č. 1. 1668). Tí zhodne s prokurátorom Krajskej prokuratúry na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. apríla 2014 (č. 1. 2681 až 2684) sa výslovne odmietli oboznámiť s doplnenými záznamami telekomunikačnej prevádzky s výnimkou obhajcu JUDr. Uja, ktorý požiadal o prehratie záznamov č. 12776, 12746 + 12747 a 12755, na ktorých bola zaznamenaná telefonická komunikácia svedka R. s jeho kamarátkou a jeho otcom, pričom posledná nahrávka bola bez obsahu. Z prvého rozhovoru vyplynulo, že jeho spolupráca s políciou bola na platforme ja chcem a nie musím a nebola motivovaná peniazmi, pričom do určitej miery bola podmienená tvrdeným ohrozením jeho života a zdravia. Od nikoho nepočul ani slovo ďakujem a navyše ho vyhodili z práce, lebo od septembra 2012 je preprava v Trenčíne pre firmu nadbytočná s tým, že mu ponúkli strážnu službu za 382 Eur mesačne, keď predtým zarábala 700 Eur mesačne. Na spoluprácu ho prehovárať aj riaditeľ UBOK-u a 8 mesiacov prežil ako v domácom väzení. Pri rozhovore s otcom spomenul niekoľkomesačnú spoluprácu s políciou, keď pôvodne nemal na výber.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. októbra 2014 (č. 1. 2982 až 2985) bol na návrh obhajcu JUDr. Uja oboznámený obsah ním predloženého CD nosiča s označením 9. októbra 2014 s písmenom G a obsah obžalovaným Y. predloženého CD nosiča s označením Gl.

Na oboch nosičoch je zaznamenaná komunikácia svedka R. s operatívnym zamestnancom polície, ktorý inštruuje a dáva svedkovi pokyny čo a ako má konať, resp. čo nemá robiť, kde sa má s kým stretnúť a podobne, vrátane prípadu, keď polícia zaplatila svedkovi finančný kredit na mobilnom čísle používanom

svedkom. Súčasťou zaznamenanaj komunikácie sú aj telefonáty svedka R. polícii, v ktorých ich informuje o niektorých nových skutočnostiach.

Ako listinný dôkaz bolo v konaní pred súdom oboznámené písomné prehlásenie svedka R. o zachovaní mlčanlivosti o jeho spolupráci s políciou zo dňa 2. marca 2012 (č. l. 1380).

Dovolací súd z uvedeného jednoznačne vyvodzuje nielen to, že obvineným, v rámci práva na obhajobu boli poskytnuté kompletne záznamy telekomunikačnej prevádzky, ale, že z nich dokonca boli prehraté záznamy, ktoré pôvodne v spise neboli založené, pričom obhajoba obvinených sa výslovne odmietla oboznámiť s doplnenými záznamami.

Dovolací súd preto nemôže konštatovať v tomto smere porušenie práva obvineného na obhajobu a už vôbec nie zásadným spôsobom, rovnako, ako sa z takého postupu nedá vyvodzovať vykonanie dôkazov nezákonným spôsobom.

Ak v tomto prípade aj došlo k nepredloženiu kompletných záznamov telefonických hovorov po skončení prípravného konania, došlo postupom súdu k napraveniu tohto pochybenia, pričom v konečnom dôsledku nedošlo k porušeniu práva obvinených na obhajobu, pretože predložením doplnených záznamov a ich oboznámením nebolo preukázané neopodstatnené postavenie obvinených pred súd.

Ako uviedol okresný súd je zrejmé, že súd vytvoril všetky podmienky, aby umožnil obhajobe, ako druhej procesnej strane oboznámiť sa aj s ostatným zvyškom dôkazných prostriedkov rešpektujúc jej právo na obhajobu v súlade so zásadou rovnosti zbraní, nakoľko za objasnenie skutkového stavu vecí a skutkové zistenia v kontradiktórnom procese nesú zodpovednosť procesné strany, a nie súd, ktorý vykonáva úlohu nestranného arbitra nad zákonnosťou spôsobu obstarania a vykonávania dôkazov.

Tvrdenia o chýbajúcich záznamoch uvedené v dovolaní obvineného J. Z. nekorelujú so zisteným stavom v spise, pretože dovolací súd zistil preskúmaním spisu kompletnosť prepisov záznamov, Vyplyva to z č. l. 53 až 147 doplneného spisu - prílohy a z obsahu tohto spisu ako takého. Podľa vysvetlenia vyšetrovateľa na hlavnom pojednávaní niektoré záznamy chýbajú, pretože napr. nedošlo k spojeniu telefónnych staníc. Rovnako ako nedošlo k zaznamenaniu telekomunikačnej prevádzky počas akcie s názvom Gargamel 13.

Ako správne uviedli sudy v predchádzajúcom konaní v rámci kontradiktórneho procesu obhajobe nič nebránilo, aby dôkazné prostriedky, voči ktorým mala pochybnosti, predložila na príslušné preskúmanie, ktoré by potvrdilo alebo vyvrátilo prípadné falšovanie, pozmeňovanie alebo inú nedovolenú manipuláciu s nimi. Preto aj s poukazom na výpoveď vo veci činného vyšetrovateľa súd vyhodnotil vznesenú námietku ako nedôvodnú.

Pokiaľ išlo o predloženie nekompletných záznamov z telekomunikačnej prevádzky s obžalobou nebolo správne tvrdenie okresného súdu o tom, že postačovalo predložiť len tie záznamy, ktoré sa vzťahovali na vec, pretože nie vyšetrovateľovi, resp. prokurátorovi prináleží také rozhodnutie, ale len a výhradne súdu, až ten rozhodne, ktoré zo záznamov majú vzťah k prerokúvanej veci, a ktoré z nich a v akom rozsahu, ako dôkaz, vykoná. Toto pochybenie však napokon bolo napravené a nemalo za následok porušenie práv obvinených.

Dovolací súd však konštatoval, že použitie svedka H. R. na plnenie úloh, ktoré prislúchajú jedine agentovi a úlohy s tým súvisiace - kontaktovanie sa najmä s obvineným Y., a na tom základe vypočúvanie H. R. ako svedka po 2. marci 2012 a zobrazovanie obrazovo zvukových záznamov zo stretnutí týkajúcich sa prerokúvanej trestnej veci, nie je použiteľné pretože nebolo získané agentom ako predpisuje Trestný poriadok v ustanovení § 117 Tr. por.

Z tohto ustanovenia vyplýva jednak to, že na odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov zločinov, korupcie, trestných činov extrémizmu, trestného činu zneužívania právomoci verejného

činiteľa alebo trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti možno použiť agenta. Jeho použitie je prípustné len vtedy, ak odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov uvedených trestných činov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené a získané poznatky odôvodňujú podozrenie, že bol spáchaný trestný čin alebo má byť spáchaný taký trestný čin. Príkaz na použitie agenta vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ktorý musí byť odôvodnený aj skutkovými okolnosťami. Taktiež z tohto ustanovenia vyplýva, že agentom je príslušník policajného zboru a ak ním je iná osoba, možno použiť ustanovenia §§ 127 až 134 Tr. por. o svedkovi.

V prerokúvanom prípade H. R. nevystupoval ako agent a preto úkony, ktoré boli vykonané priamo alebo prostredníctvom jeho osoby nie sú ako dôkaz použiteľné pre trestné konanie. Týka sa to nielen jeho svedeckej výpovede po 2. marci 2012, ale aj ďalších úkonov - najmä vyhotovených obrazovo zvukových záznamov.

Dovolací súd napriek tomuto pochybeniu okresného i krajského súdu z odôvodnenia (nie preskúmaním a hodnotením dôkazov samotných) rozhodnutí zistil, že odsudzujúci rozsudok okresného i krajského súdu sa v rozhodujúcej miere, pokiaľ ide o rozhodnutie o vine, opiera v rozhodujúcej a prevažnej miere najmä o oznámenie o trestnom čine H. R. a z toho rezultujúce uznesenie o začatí trestného stíhania, legálneho použitia informačno-technických prostriedkov, vrátane záznamov z odpočutej telekomunikačnej prevádzky aj medzi H. R. a inými osobami, najmä obvineným Y., pretože príkazy sudcu boi vydané v súlade s Trestným poriadkom a boli dostatočne odôvodnené a odposluchy telefonických hovorov medzi obvineným Y. a H. R. by boli zaznamenané aj odpočutím zariadenia používaného obvineným Y., resp. ďalšími osobami.

V zásade dovolací súd uzatvára, že okrem výpovede svedka R., ako „plodu otráveného stromu“, ktorú nebolo možné v trestnom konaní použiť, pretože po 2. marci 2012, nekonal v postavení agenta, ale svedka, čo mu neprislúchalo (trestný poriadok nepozná pojem spolupracujúceho svedka, ako to uviedol okresný súd v odôvodnení svojho ostatného rozsudku a krajský súd sa s tým stotožnil), boli ďalšie dôkazy a najmä dôkazy získané pri vykonaní policajného zásahu 19. septembra 2012 a po ňom dôkazmi, ktoré podľa dôvodov okresného i krajského súdu rozhodujúcou mierou usvedčovali obvinených z prípravy na trestný čin lúpeže a ďalších trestných činov uvedených v napadnutých rozsudkoch.

Najmä okresný súd v odôvodnení tiež uviedol, že v súlade so znením § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, teda tie dôkazy, ktoré sú podstatné na vyslovenie výroku o vine, treste, škode a prípadne iných výrok rozhodnutia vo veci samej. Písomným vyjadrením tvoriacim súčasť zväzku súdneho spisu označený ako DOPLNENIE SPISU-PRÍLOHA zároveň uviedol na správnu mieru spôsob značenia príloh, resp. prepisov záznamov, ktorým odmietol, že by neboli predložené úplné záznamy telekomunikačnej činnosti. Preto sa okresný súd domnieval, aj s poukazom na postup obhajoby, ktorá odmietla na hlavnom pojednávaní oboznamovanie doplnených záznamov telekomunikačnej prevádzky vrátane ich prepisov s odôvodnením, že sa nejedná o skutočnosti podstatné pre trestné konanie, že predloženie prepisov záznamov len vo vzťahu k podstatným okolnostiam prípadu nemôže ísť na ujmu úplnosti a zákonnosti na hlavnom pojednávaní vykonaných informačno-technických prostriedkov, v prvom rade odpočúvania a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 Tr. por., ktorého zákonná úprava v Tr. poriadku sa primerane vzťahuje aj na obrazový, zvukový alebo obrazovo-zvukový záznam podľa § 114 Tr. por. a záznam o sledovaní osôb a vecí podľa § 113 Tr. por.

Pre úplnosť argumentácie týkajúcej sa odôvodnenia zákonnosti zabezpečených dôkazných prostriedkov sa súd musel vysporiadať aj s požiadavkou obhajoby na zbavenie svedka, vyšetrovateľa L., povinnosti mlčanlivosti, s ktorou sa však súd nestotožnil. Spomínaný svedok, ktorý sa z titulu svojej funkcie podieľal na vyšetrovaní prejednávaneho prípadu, sa vo svojej výpovedi nevyjadroval k veci samej, t. j. ku skutkovým okolnostiam prípadu, ani nehodnotil dôkazy, ale svoju výpoveď po poučení zo strany súdu zameral len na proces a spôsob zabezpečenia dôkazných prostriedkov. Z týchto dôvodov preto súd

vykonal jeho výsluch bez potreby zbavenia povinnosti mlčanlivosti.

Tento náležitý a zákonný postup okresného súdu, ktorý potvrdil i krajský súd si osvojuje i súd dovolací.

Z uvedeného je zrejmé, že nie je potrebné dokazovať jednak notoricky známe skutočnosti, ale ani skutočnosti, ku ktorým dospel, či už orgán činný v trestnom konaní alebo aj súd použitím dôkazného prostriedku - napríklad použitím informačno-technických prostriedkov - nechcene. Rovnako nie je potrebné vykonať v zmysle platnej rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky, dôkazy, ktoré nemajú priamy vzťah k dokazovanej skutočnosti, a ozrejmujú len okolnosti, ktoré so skutkovým stavom ani nesúvisia a popisujú napríklad spôsob života obvineného, či svedkov.

Z týchto dôvodov bolo nepredloženie kompletného materiálu - záznamov z telekomunikačnej prevádzky súbežne s podanou obžalobou, síce procesnou chybou orgánov činných v trestnom konaní, ktorá bola napravená až na hlavnom pojednávaní, avšak ako sa neskôr ukázalo, obsah doplnených záznamov nebol v celom rozsahu oboznámený, dokonca sa s ním odmietla oboznámiť v celom rozsahu i obhajoba, práve z dôvodu, že nebolo potrebné dokazovať skutočnosti, ktoré nemali súvis s prerokúvanou trestnou vecou. Tento správny a zákonný postup okresného i krajského súdu však len potvrdzuje požiadavku na predloženie kompletných záznamov z odpočúvania, pretože len súd rozhoduje o tom, ktorý dôkaz, čo aj čiastkový, a akým spôsobom vykoná alebo nevykoná.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému pod písm. e/ dovolací súd uvádza, že nie je v právomoci dovolacieho súdu rozhodovať o otázke voľby prísediaceho, ani v dovolacom konaní posudzovať, či ten, ktorý občan bol za prísediaceho zvolený v súlade so zákonom.

Všeobecne sa dovolací súd domnieva, že ani zákon č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v ustanovení § 48 ods. 6 neuvádza funkciu prísediaceho, ako činnosť, ktorá by nebola zlučiteľná s funkciou príslušníka Policajného zboru. V tomto ustanovení sa uvádza, že policajt nesmie popri výkone funkcie policajta vykonávať žiadnu inú platenú funkciu, vykonávať podnikateľskú činnosť alebo inú zárobkovú činnosť a byť členom správnych alebo kontrolných orgánov právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť; to neplatí, ak policajt pri plnení služobných úloh vystupuje pod dočasnou alebo trvalou legendou alebo ak členstvo policajta v orgáne právnickej osoby vyplýva zo zákona. Policajt nesmie pri plnení služobných úloh pod dočasnou alebo trvalou legendou vstúpiť do služobného pomeru podľa tohto zákona k inému služobnému úradu alebo sa stať príslušníkom Vojenského spravodajstva podľa osobitného predpisu.

K tomu správne uviedol už Okresný súd Trenčín v uznesení č. k. 1T 34/2013 - 1718 z 31. januára 2014, že nebol preukázaný žiadny pomer JUDr. Martina Smolku ako prísediaceho k prerokúvanej veci, či k osobám, ktorých sa dotýkajú úkony trestného konania. Navyše dovolací súd dodáva, že funkcia prísediaceho nie je platenou funkciou a teda činnosť prísediaceho nie je v rozpore ani s citovaným ustanovením zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

Z uvedených dôvodov dovolací dôvod uvedený v písm. e/ § 371 ods. 1 Tr. por. nie je daný.

Pokiaľ obvinený J. Z. v zmysle dovolacieho dôvodu podľa písmena i/ namieta nesprávne právne posúdenie skutku v bode 1/ obžaloby, či napadnutého rozsudku a dožadoval sa prekvalifikovania tohto konania na krádež, či znížiť kvalifikáciu podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. so zreteľom na nepreukázanú výšku spôsobenej škody, či dokonca vzhľadom na údajné nepreukázanie úmyslu použiť násilie voči inej osobe v úmysle zmocniť sa cudzej veci, ak vôbec mal byť tento skutok pre, podľa obvineného zrejmú policajnú provokáciu, kvalifikovaný ako trestný čin, k tomu dovolací súd uvádza:

Skutok, (tak ako je uvedený v napadnutom rozsudku):

„potom čo v priebehu mesiacov február 2012 až september 2012 obvinený S. Y. pri vedomosti

ostatných obvinených oslovil zamestnanca spoločnosti BONUL, s.r.o., Nitra, pobočka Trenčín zabezpečujúcej transport peňazí H. R. so žiadosťou o poskytnutie informácií o trase, čase, množstve a ochrane prepravovaných peňazí, za účelom spolupráce vo vzťahu k prepadu takéhoto motorového vozidla s tým, aby sa v danom motorovom vozidle prepravovala finančná hotovosť vo výške najmenej 500.000,- Eur, pričom počas tohto obdobia obvinení Ing. G. P. a J. Z. zabezpečovali veci potrebné k prepadnutiu pancierového motorového vozidla ako zbrane, strelivo, motorové vozidlo, mobilné telefóny za účelom komunikácie, rušičku mobilného signálu a signálu GPS, mapy okolia miesta spáchania skutku ako i ďalšie veci potrebné k vykonaniu prepadu, obvinený Ondrej Vincent ďalej zabezpečil pre potreby vykonania skutku falošné značky s evidenčnými číslami na motorové vozidlá a rodinný dom č. XXX, ktorý sa nachádzal v obci B. J., ktorý mal slúžiť ako úkryt obvinených pred a po spáchaní skutku, ďalej zo strany obvinených bola vykonaná obhliadka miesta plánovaného prepadu a únikových trás, po čom dňa 19. septembra 2012 v ranných hodinách obvinení S. Y., J. Z. a Ing. G. P. na základe predchádzajúcej dohody dostali od H. R., ktorý v tom čase spolupracoval s Policajným zborom Slovenskej republiky a ktorý sa nachádzal v pancierovom vozidle, SMS správu, že v motorovom vozidle je dostatočná finančná hotovosť najmenej vo výške 1.000.000. Eur, nasadli do osobného motorového vozidla zn. Land Rover, opatreného falošným evidenčným číslom X., s ktorým sa odviezli k mestu Stará Turá k budove technických služieb v smere na Nové Mesto nad Váhom, kde už len čakali s naštartovaným motorom na príchod pancierového vozidla tak, že obvinení S. Y. a J. Z. s kuklami na hlave ležali v korbě motorového vozidla, pričom každý z nich držal v rukách samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, pričom poistky týchto zbraní boli odistené a tým boli zbrane pripravené k okamžitej strelbe, pričom obaja obvinení boli navyše ozbrojení pištoľou, ďalej obvinený Ing. G. P. sedel s kuklou na hlave za volantom motorového vozidla, pričom bol ozbrojený pištoľou a na sedadle spolujazdca mal uložený samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, avšak k prepadu pancierového motorového vozidla nedošlo, nakoľko obvinení boli o 08.45 hod. zadržaní príslušníkmi Policajného zboru“;

nepripúšťa inú právnu kvalifikáciu než akú mu prisúdil Krajský súd v Trenčíne.

Rozhodne ho nemožno podradiť pod ustanovenia o trestnom čine krádeže, pretože prvok násillia je v ňom obsiahnutý rovnako ako úmysel použiť toto násillie s cieľom zmocniť sa cudzích peňazí.

Použitá právna kvalifikácia podľa § 188 ods. 1, 2, písm. c/, ods. 4, písm. a Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ a i/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. je správne ku skutku priradená a vystihuje ho po trestnoprávnej línii.

Podstatnou pri tomto posudzovaní a vylučujúcou inú - navrhovanú právnu kvalifikáciu - je práve myšlienka použitá krajským súdom, že „...obžalovaní boli minimálne uzrozumení s tým, že vo vozidle, ktoré by malo prevážať peniaze, mali byť minimálne tri osoby, z ktorých by s obžalovanými mal vedome spolupracovať jedine H. R.“.

Rovnako správne na strane 27 napadnutého rozsudku poukázal krajský súd na správne použitú právnu kvalifikáciu konania obvinených, ako už bolo uvedené v predchádzajúcom texte.

Úvahami o nespôsobilom pokuse, či príprave sa dovolací súd so zreteľom na viazanosť skutkom uvedeným v napadnutom rozsudku nemal doberať, pretože pri takýchto úvahách by musel modelovať skutok inak než je naformulovaný v odsudzujúcom - napadnutom rozsudku, hodnotiť dôkazy a skutkové závery, čo mu v danej situácii, ako už bolo uvedené, neprislúcha.

Zásadne však k tomuto problému možno uviesť, že o nespôsobilý pokus, či prípravu, by podľa ustálenej súdnej praxe išlo len v prípade, ak by k nim došlo pre nespôsobilosť predmetu útoku, či prostriedkov použitých na spáchanie činu, a to je nespôsobilosť absolútna, nie len relatívna (závislá od okolností prípadu). Domnienka obvinených, ktorá nebola preukázaná, ani nevyplyva zo skutku, že nebolo možné prepadnúť vozidlo, ktoré nebolo vyslané na dohodnutú trasu, bez toho, aby na jeho palube bola dohodnutá peňažná hotovosť, nemení nič na úmysle obvinených spáchať trestný čin lúpeže a je mimo

ich vôle, nezávisí nijako od ich rozhodovania. Relatívna nespôsobilosť je vyvolaná len oznámením prípravy činu policajným orgánom, a trvá len pokiaľ trvajú osobitné okolnosti prípadu tým spôsobené, prípadne preto, že by k oznámeniu činu nemuselo dôjsť.

Len momentálna nevedomosť obvinených o opatreniach polície uskutočnených na ochranu života, zdravia i majetku, o ktorých sa dozvedeli až po zadržaní, nemení nič na skutkových záveroch, že svoje rozhodnutie spáchať trestný čin, na ktorý sa pripravovali nezmenili, až do zadržania, a ak aj z miesta vyčkávania chceli odísť (čo nevyplýva zo skutku), nestalo sa tak pre upustenie od úmyslu prepadnúť pancierové auto s peniazmi, ale pre prekážku vo veľmi hustej cestnej premávke, ktorá však neodôvodňuje ich beztrestnosť, ale len nemožnosť dokončiť trestný čin.

Rovnako nebolo dokazovaním preukázané, že by išlo o policajnú provokáciu. Súdny úvahy v napadnutom, resp. jemu predchádzajúcom rozhodnutí náležite vysvetlili a dovolací súd si ich osvojuje.

Dovolací súd sa, pokiaľ ide o dovolací dôvod pod písmenom k/ nedomnieva, že by bol naplnený v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 Tr. por. o dôvodoch nepripustnosti trestného stíhania. Napriek tomu však konštatuje, že zo strany polície, či už priamo alebo prostredníctvom H. R. neboli vykonané také postupy, či prijaté opatrenia, ktoré by boli spôsobilé u obvinených vyvolať úmysel spáchať trestný čin, pre ktorý boli odsúdení (má sa na mysli najmä trestný čin lúpeže). V zhode s hodnotením vykonaným okresným i krajským súdom dovolací súd prijal záver, že polícia len sledovala činnosť obvinených a vytvárala vhodné podmienky, pre realizáciu ich zámeru a úmyslu a zasiahla až vtedy, keď už bolo neodvratné, že obvinení trestný čin dokonajú.

Na tom nič nemení ani už uvedené tvrdenie obvinených, že ich od ďalšieho pokračovania - dokonania trestného činu - mala odradiť objektívna prekážka, hustá premávka na mieste, kde sa plánovali zaradiť pred alebo za pancierové vozidlo.

Okresný súd správne k tejto otázke uviedol, že „Popísané konanie svedka Szitása alebo polície však súd nepovažuje za provokáciu zo strany polície, s ktorou svedok aktívne spolupracoval. Nebolo preukázané, že svedok R. bol iniciátorom pripravovanej lúpeže, t. j. že by vyvolal u obžalovaných vôľu spáchať trestný čin. Aj následnú iniciatívu svedka tak možno vyhodnotiť už len ako činnosť smerujúcu k zadokumentovaniu protiprávnej činnosti, keď zo strany svedka dochádzalo v podstate len k napĺňaniu požiadaviek obžalovaných, ktorí už pred tým nadobudli presvedčenie úmysel spáchať plánovaný trestný čin a ktorý pretavili do konkrétnych reálnych krokov bezprostredne smerujúcich k jeho spáchaniu. Tiež nemožno konštatovať, že by sa konaním polície prostredníctvom svedka R. vytvárali neobvyklé, neprímerané podmienky na spáchanie žalovaného skutku, resp. že by sa jeho konaním prekročili hranice vytvárania obvyklých podmienok. Ich primeranosť a reálnosť vyplynula tak z výpovede samotného svedkov R. a poškodeného H., ako aj z ostatných vo veci vykonaných dôkazných prostriedkov, ktoré svedčia o vážnosti úmyslu obžalovaných pripraviť lúpež, túto vykonať a následne zrealizovať vopred zabezpečené opatrenia na zahľadanie stôp a na vyhnutie sa prípadnému vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti voči nim.“.

Z uvedeného vyplýva, že trestné stíhanie bolo vedené v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku i Trestného zákona a nebolo vedené proti osobe, proti ktorej bolo trestné stíhanie neprípustné.

Z týchto dôvodov dovolací súd odmietol dovolanie obvineného J. Z..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.